

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapitre 17

- 17,1 חטאת יהודה, כתובה בעט ברזל--בצפון שמיר: חרשה על-לוח לבם, ולקרנות מזבחותיכם.
 17,2 כזכר בניהם מזבחותם, ואשריהם על-עץ רעון, על גבעות הגבהות.
 17,3 הכרי בשדה--חילך כל-אוצרותיך, לבז אתן; במתיך, בחטאת בכל-גבוליך.
 17,4 ושמטתה, ובך מנסלתך אשר נתתי לך, והעבדתיו את-אידיך, בארץ אשר לא-ידעת: כי-אש קדחתם באפי, עד-עולם תוקד. {ס}
 17,5 כה אמר יהוה, ארור הגבר אשר יבטח באדם, ושם בשר, זרעו; ומן-יהוה, יסור לבו.
 17,6 והיה כערער בערבה, ולא יראה כי-יבוא טוב; ושכן חררים במדבר, ארץ מלחה ולא תשב. {ס}
 17,7 ברוך הגבר, אשר יבטח ביהוה; והיה יהוה, מבטחו.
 17,8 והיה כעץ שתול על-מים, ועל-יוכל ישלח שרשיו, ולא ירא (יראה) כי-יבא חם, והיה עלהו רעון; ובשנת בצרת לא ידאג, ולא ימיש מעשות פרי.
 17,9 עקב הלב מכל, ואגש הוא; מי, ידענו.
 17,10 אני יהוה חקר לב, בחן כליות; ולתת לאיש כדרכו, כפרי מעלליו. {ס}
 17,11 קרא דגר ולא ילד, עשה עשר, ולא במשפט; בחצי-ימיו יעזבו, ובאחריתו יהיה גבל.
 17,12 כסא כבוד, מרום מראשון--מקום, מקדשנו.
 17,13 מקוה ישאל יהוה, כל-עזבני יבשו; יסורי (וסורי) בארץ יכתבו, כי עזבו מקור מים-חיים את-יהוה. {פ}
 17,14 רפאני יהוה וארפא, הושיעני ואנשעה: כי תהלתי, אתה.
 17,15 הנה-המה, אמרים אלי: איה דבר-יהוה, יבוא גא.
 17,16 ואני לא-אצתי מרעה אחר, ויום אנוש לא התאוויתי--אתה ידעת; מוצא שפתי, נכח פניך היה.
 17,17 אל-תהיה-לי, למחפה; מחסי-אתה, ביום רעה.
 17,18 יבשו רדפי, ואל-אבשה אני--יחטו המה, ואל-אחפה אני; הביא עליהם יום רעה, ומשנה שברון שברם. {ס}
 17,19 כה-אמר יהוה אלי, הלך ועמדתי בשער בני-עם (העם), אשר יבאו בו מלכי יהודה, ואשר יצאו בו; ובכל, שערי ירושלם.
 17,20 ואמרתי אליהם שמעו דבר-יהוה מלכי יהודה, וכל-יהודה, וכל, ישרי ירושלם--הבאים, בשערים האלה.
 17,21 כה אמר יהוה, השמרו בנפשותיכם; ואל-תשאו משא ביום השבת, והבאתם בשערי ירושלם.
 17,22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת, וכל-מלאכה לא תעשו; וקדשתם את-יום השבת, באשר צויתי את-אבותיכם.
 17,23 ולא שמעו, ולא הטו את-אזנם; ויקשו, את-ערפם, לבלתי שומע (שמוע), ולבלתי קחת מוסר.
 17,24 והיה אם-שמעו תשמעון אלי, וגם-יהוה, לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת, ביום השבת; ולקדש את-יום השבת, לבלתי עשות-בה כל-מלאכה.
 17,25 יבאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישיבים על-כסא דוד רבבים ברכב ובסוסים, המה ושריהם--איש יהודה, וישיבי ירושלם; וישבה העיר-הזאת, לעולם.
 17,26 יבאו מערי-יהודה ומסביבות ירושלם ומאריך בנימן, ומן-השפלה ומן-ההר ומן-הנגב, מבאים עולה וזבח, ומנחה ולבונה--ומבאי תודה, בית יהוה.
 17,27 ואם-לא תשמעו אלי, לקדש את-יום השבת, ולבלתי שאט משא ובא בשערי ירושלם, ביום השבת; והצתי אש בשעריה, ואכלה ארמנות ירושלם--ולא תכבה. {פ}

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions